

Vážený pán riaditeľ, vážení pedagógovia.

dovoľte mi, aby som Vás pri príležitosti dňa, ktorý patrí všetkým učiteľom, srdečne pozdravil. Túto slávnostnú chvíľu by som rád využil nielen na moje osobné blahoželanie a blahoželanie i v mene poslancov Obecného zastupiteľstva vo Vysokej nad Kysucou, ale zároveň i na vyjadrenie uznania, ktoré Vám nepochybne patrí.

Pre Vás, milí učelia, sú oslavy Dňa učiteľov vzácnou chvíľou, kedy si najčastejšie premietate cestu, ktorá Vás priviedla k tomuto povolaniu a zároveň si pripomínate všetky dôležité okamihy strávené za katedrou. Pre niekoho sú to roky, pre iného desaťročia.

Pre mňa, i celú spoločnosť, sa však tento deň spája s príležitosťou poďakovať sa Vám za nasadenie a každodenné úsilie, ktoré vynakladáte pri výchove a vzdelávaní našich detí. Poďakovať sa za lásku, ktorú im neustále dávate.

Učiteľ - toľkokrát skloňovaná profesia, poslanie, osobnosť, inovátor, reformátor, nositeľ hodnôt, no pre niektorých jednoducho – len obyčajné zamestnanie. Mrzí ma, že mnohokrát je v širšej verejnosti povolanie učiteľa vnímané len cez tzv. výhody, ktoré sú s ním spájané. Či už je to dĺžka pracovnej doby alebo prázdniny.

Vy sami však najlepšie viete, že profesia učiteľa kladie na osobnosť človeka obrovské požiadavky. Na jednej strane musí byť učiteľ „vedcom“, ktorý musí veľa poznať, ovládať, tvoriť. Svojím profesionálnym prístupom a odbornosťou rozvíja vedomosti a praktické schopnosti žiakov, upevňuje ich zručnosti. Na druhej strane sa však od učiteľa očakáva, že bude zároveň „umelcom“, aby deti a žiakov „nainfikoval“ láskou k hľadaniu, objavovaniu, k múdrosti a dobru. Neraz sa ocitá v pozícii psychológa či starostlivého rodiča. Často sa v ňom musia skĺbiť hodnoty, ku ktorým bude viesť i svojho žiaka, a to múdrosť, tolerancia, empatia či férovosť.

Vážené pani učiteľky, vážení páni učelia,

Kto som?

- Narodil som sa v tej chvíli, keď z úst dieťaťa zaznela prvá otázka.
- Som veľa ľudí na veľa miestach.

- Som učiteľ, čo každé ráno zažíva svetlo v očiach svojich žiakov.
- Som Ezop a Hans Christian Andersen, odkrývajúci pravdu v nespočetných príbehoch.
- Som bežec na dlhé trate, čo fučiac od námahy sa preteká s časom.
- Som ten, koho meno a tvár sú už dávno zabudnuté, ale vedomosti a skúsenosti zostanú navždy uchované v úspechoch ich žiakov.
- V priebehu dňa robím herca, priateľa, lekára i psychológa, hľadám stratené veci, požičiavam peniaze, robím náhradníka rodičov, právnik, obchodníka, politika i strážcu viery a nádeje.
- Som najšťastnejší z tých, ktorých práca je drinou.
- Lekár má to šťastie, že v istom zázračnom momente môže na svet priviesť nový život. Ja mám to šťastie, že každý deň vidím znovuzrodenie života pri každej novej otázke, myšlienke, pohľade, pri každom novom priateľstve.
- Architekt dobre vie, že ak stavia presne, jeho budova bude stáť stáročia. Ja viem, že ak staviam s láskou, pravdou a spravodlivosťou, to, čo postavím, vydrží naveky.
- Mám síce svoje vzorce, grafy, mapy a knihy, ale moji žiaci musia spoznať najprv sami seba a trvá to dlho, veľmi dlho, kým človeku vysvetlíte, kto je.
- A kto som vlastne ja ...?

Som učiteľ... a každý deň som za to vd'ačný.

Dovoľte mi teda učiteľky a učitelia, aby som vám všetkým poďakoval za vykonanú prácu a ku Dňu učiteľov zaželel pevné zdravie, veľa radosti z dobre vykonanej práce a do budúcnosti poprial nekonečné množstvo úspechov, lebo **iba vd'aka nim môže mať naša obec budúcnosť ...**